

عنوان مقاله:

بررسی شاهنامه امین و دانشنامه منظوم ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۲ صفحه

نویسنده:

فرزانه غلامی تبار - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

با توجه به اینکه حکیم ابوالقاسم فردوسی از چهره‌های بسیار پر افتخار در حوزه ادبیات کشورمان است که می‌توان لقب ایرانیتربین ایرانی را به او داد از همین جهت شخصیت ادبی و فرهنگی بسیار بالایی دارد که موجب شده که بسیاری از پژوهشگرانیه بررسی آثار آن بزرگوار بپردازند که از جمله آن آثار می‌توان به شاهنامه امین، دانشنامه منظوم ایران اثر پرفسور سید حسن امین اشاره کرد که بعد از ۱۰۰۰ سال که از فوت این شاعر پر آوازه می‌گذرد برای زنده نگه داشتن نام او در ۷ جلد نه تنها به‌بازآفرینی آن اثر بلکه به نظیره گویی پرداخته است که در واقع در دراز مدت از مکمل‌های شاهکار شاهنامه خواهد بود. زیرا اول اینکه تمام شاهنامه در این اثر منحصر به فرد بوسیله پژوهنده و سراینده به نظم و نثر باز آفرینی، خلاصه، تحلیل و تفسیر شده است. دوم اینکه مفاهیم روزآمدی مانند آزادگی، جوانمردی، حقوق بشر و عدم تبعیض جنسیتی، قومی، زبانی و غیره در آن موج می‌زند. سوم اینکه علاوه بر اینکه پرفسور سید حسن امین شاهنامه را بازآفرینی کرده، تداوم تاریخ ایران و جهان را نیز در آن گنجانده و ادامه تاریخ ایران تا امروز را به سبک و سیاق فردوسی اما براساس تاریخ مستند هم به انجام رسانده است. چیزی که مرا به بررسی شاهنامه منظوم ایران فرا می‌خواند این است که مطالبی که فردوسی از آن اطلاع نداشته از قبیل اطلاعات دولت ماد، هخامنشی، اشکانی و غیره را در شاهنامه امین بصورت نظم و نثر گنجانده است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه فردوسی، زبان فارسی، ادبیات، فرهنگ، شاهنامه امین

لینک ثابت ثبت مقاله در پایگاه سیولیکا:

https://www.civilica.com/Paper-ICLP02-ICLP02_106.html

این صفحه به معنای تاییدیه نمایه سازی مقاله در پایگاه استنادی سیولیکا می‌باشد. در هر لحظه به منظور تایید اصالت این گواهی می‌توانید وضعیت ثبت مقاله را از طریق لینک فوق به صورت آنلاین کنترل نمایید.